

Nebud' me ignoranty, které nikdy nic nepřekvapí, neboť je jim vždy všechno jasné. Divme se. Neboť úžas plodí básně.

Trocha rozptýlení

Nad Klínoveckým potokem za Jáchymovem stéká dolů hora šedého kamení a jako vodopád vytváří vprostřed peřej a zase dolů do údolí padá. Nazývá se Kamenná hora, Hadí hora či Šedá skála a vystavena slunci nebo zapadajícího soumraku stává se místem, kde se odehrávají podivné věci. Zjevují se zde hradní zdi, snad rozvaliny dávného sídla, či spíše město duchů, kteří klamou a mámí zrak smrtelníků, že se i zdává, jakoby okna do šera svítla. Jsou k rozeznání siluety hradeb a věží, slychávat bylo jakousi hudbu, jež zase mizela. Zjevuje se zde jakási paní, líbezná i krutá, paní cest a rozcestí, plachá i strašná vládkyně toho místa. Nezjevuje se však bezdůvodně.

Kterási žena, když se vracela z lesa a nesla dříví, spatřila nejprve pobořenou siluetu tajuplného zámku a pod ním louku s čerstvým zeleným pažitem. Na něm se bělilo rozprostřeno bílé prádlo z kanafasu tak jemného, že neodolala. Rozhlédla se, sehnula a ačkoli ji ženský hlas voláním varoval, popadla pár kousků a utíkala k Jáchymovu. Kroky za ní se už už blížily, když doběhla na křižovatku, samy se na ní náhle zastavily. Nebýt křižovatky – tvá poslední hodina! Zahřměl hlas. Žena se však neohlédla a domů spěchala. Doma se vzpamatovala, a narostl jí hřebínek, v tom prádle ještě léta spala a často se tím vychloubala. To ovšem nedobře činila, demony není dobré pokoušet. Když přišla její hodina, země se otevřela, vylétl divý rej duchů a její bídnou duši odnesli s sebou.

Pak zase jiná žena, méně kurážná, když na malinách zabloudila, spatřila v pravé poledne tajuplnou paní na zelené louce, čerstvé jako na jaře, jak kropí prádlo na bílení. Zdi jakéhosi zámku nad loukou se ztrácely v oparu, v tetelivém poledním slunci. Žena se užasle zastavila na pokraji paseky a sotva se paní otočila zády, chopila se prvního kousku a utíkala, co jí dech stačil. Náhle však zahřmělo z čistého nebe, s oblohy sjel do potoka blesk. V ženě se srdce zastavilo, pustila prádlo z ruky a běžela odtud a v běhu se ještě otočila. Spatřila však už jen šedou skálu nad údolím, pustou a prázdnu.

Kamenná hora (2008)

Kamenná hora (2008)

Kamenná hora a Klínovec (2008)